

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. Плевен, 17.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТЕЛИНА М. ЯНКУЛОВА-СТОЯНОВА**

при участието на секретаря **И. П. Ц.**
като разглежда докладваното от **ЦВЕТЕЛИНА М. ЯНКУЛОВА-СТОЯНОВА**
Търговско дело № 20214400900131 по описа за 2021 година

Производство по Глава XXXII от ГПК – Търговски спорове – чл.365 и сл. от ГПК.

Делото е образувано на основание искова молба, Вх.рег. №4530/14.07.2021г. по регистъра на ПлОС, чрез която по реда на чл.422,ал.1 във вр. чл.415,ал.3 във вр. ал.1,т.1 от ГПК, е предявен от ищеца „ВИЖЪН-11“-ООД, ЕИК-***, със седалище и адрес на управление в гр.Ч.Б., ул.“Х.“№*, представлявано от управителя Д. Й. Д., срещу ответника „ТЕРРА-2000“-ООД, ЕИК- ***, със седалище и адрес на управление в гр.Ч.Б., „И.К.“, представлявано от управителя С. Й. В., установителен иск с цена 290000лв., за която сума по ч.гр.д.№554/2021г. по описа на РС-Червен бряг е издадена Заповед №282/14.05.2021г. за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417,т.10 от ГПК(запис на заповед), срещу която длъжникът е подал възражение по чл.414 от ГПК.

В исковата молба се твърди следното:

Въз основа на подадено заявление от „ВИЖЪН -11”ООД е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК по ч.гр.д.№554/2021г. по описа на РС- Червен бряг против „ТЕРРА-2000”- ООД, ЕИК*** за СУМАТА 290000лв.. /двеста и деветдесет хиляди лева/.

Тъй като от страна на „ТЕРРА-2000“-ООД е подадено възражение срещу издадената заповед, в законоустановения срок по чл.415 и във вр. с чл.422 ГПК, се предявява настоящият иск за установяване съществуването на вземането на „ВИЖЪН-

11"ООД срещу „ТЕРРА- 2000"-ООД в размер на 290000лв.

Вземането на „ВИЖЪН-11 "ООД произтича от издадена Запис на заповед от „ТЕРРА-2000"ООД ЕИК ***, представлявано от С. Й. В. в полза на дружеството. Датата на издаването е 12.12.2011г., но задължението възниква от датата на предявяването 16.04.2021г. Валидността на записа на заповед е обвързана с действията на ТБ МКБ"Юнион банк" / сега Първа Инвестиционна Банка/, които ще предприеме във връзка с продажба на имотите на „ВИЖЪН-И" ООД, които служат за обезпечение на кредитна линия на „ТЕРРА-2000"-ООД, отпуснат от тази банка.

По молба на „Първа Инвестиционна Банка"АД е образувано изпълнително дело № 1093/2016г. по описа на ЧСИ Т. К. с район на действие ОС - Плевен. По същото дело е извършена продажба на следните имоти на „ВИЖЪН -11"ООД:

1. МАГАЗИН, находящ се в гр.Ч.Б., обл. П., ул."В.Л." №* в партерния етаж на жил.блок „Л." за сумата от 64201.51лв.
2. МАГАЗИН, находящ се в гр.Ч.Б., обл. П., ул."В.Л." №* в партерния етаж на жил.блок „Л." за сумата от 68 664.00лв..
3. МАГАЗИН ,находящ се в гр.Ч.Б., обл. П., ул."В.Л." №* в партерния етаж на жил.блок „Л." за сумата 55 896.50лв.

Следователно налице е правен интерес от предявяване на записа на заповед, тъй като от страна на банката са предприети разпоредителни действия с горните имоти, ипотекирани в полза на кредитора като обезпечение на кредита на „ТЕРРА-2000"ООД.

Петитумът на ИМ е следният: С оглед на изложеното, на основание чл.422 от ГПК, съдът да признае за УСТАНОВЕНО , че „ТЕРРА-2000" ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.Ч.Б., "И.К.", представлявано от С. Й. В.- Управител **ДЪЛЖИ** на „ВИЖЪН -11" ООД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.Ч.Б., ул."Х." №*, представлявано от Д. Й. Д.-Управител сумата **290000лв./двеста и деветдесет хиляди лева/ по Запис на заповед предявена на 16.04.2021г.**, като се присъдят и направените по делото разноски, както и разноските в заповедното производство.

Направено е искане, да се приложи ч.гр.д.№554/2021г. по описа на РС- Червен бряг.

Приложени са следните писмени доказателства, като копия: Запис на заповед; Констативен протокол изх.№ 5366/19.04.2021г. на ЧСИ В. С., Уведомление съгласно чл.47 ал.1 от ГПК, Покана от „ВИЖЪН-П" ООД, Удостоверение от ЧСИ Т. К. изх. № 28327/11.08.2020г., документ за внесена такса за иска по чл.422 ГПК, два броя удостоверения за актуално състояние.

На основание Разпореждане №197/02.08.2021г., постановено по настоящето дело, препис от исквата молба е изпратена на ответника, на когото са дадени указания за правата му по чл.367 и сл. от ГПК.

В предоставения срок, по делото е постъпил **писмен отговор на**

исквата молба, подаден от ответника „Терра -2000“-ООД със седалище и адрес на управление в гр.Ч.Б., кв.И.“, представляван от управителя инж. С. Й. В., с със съдебен адрес в гр.Ч.Б., ул.“П.Р. С.“№*, регистриран с Вх.№5452/25.08.2021г. с п.к от 24.08.2021г.(л.29 и сл.)

В отговора на исквата молба се оспорва основателността на предявения иск, като се излагат следните твърдения:

Оспорва се изцяло исквата претенция. Оспорва се съществуването на вземането, като се изразява съмнение за валидността на въпросната ценна книга, условията, при които влиза в сила, начинът ѝ на предявяване, както и размера ѝ. Видно от изложеното в исквата молба, тя обезпечавала плащане по каузално правоотношение, стоящо извън правоотношението по абстрактната сделка, което каузално правоотношение за да произведе правен ефект, следва да е валидно и законосъобразно. Налице е нередовен от външна страна менителничен ефект; сумата не се дължи нито на договорно, нито на извъндоговорно основание, тъй като клаузата за обезпечаване (каузалното правоотношение) е нищожна.Мотивите за това са следните:.

На 16.04.2021г. чрез ЧСИ В. С. на ответника е връчена покана, ведно с възпроизведена част от текст от запис на заповед - а не ценна книга - в полза на „Вижън -11“ ООД, ЕИК ***. Предявен е текст на запис на заповед, възпроизведен върху бяла хартия формат А4, закачена с телбод за поканата, върху която като липсват положен подпис на издател и авалисти и са налични многоточия в документа.

За да е налице редовно предявяване и за доказване на съществуващото задължение, следва да бъде представен оригиналът на записа или нотариален препис, върху който да се положи подпис и това следва от ТЗ. Покана със запис на заповед не е била изпращана на авалистите по нея. Счита, че предявяването на плащане за да е редовно и да произведе правен ефект, следва да е направено с нотариална покана и на мястото, определено в чл.50 ГПК.

Според ищеца и видно от приложената от него ценна книга, ответниковото дружество се е задължило да плати „*при предявяване*“ (ред 6), като по-надолу пак там е налице неопределен падеж - „*може да се предяви за плащане до20..година*“ (ред 15 и 16).

Падежът трябва да е посочен конкретно и ясно, по начин, който да не оставя място за тълкувания от платец и поемател. В случая не само падежът е посочен неопределено, но и по два различни и противоречащи си начина: или на предявяване, или до ... 20.. г“. Кое от двете е валидно е неясно, а падежът е реквизит и е следвало да бъде посочен конкретно, тъй като от датата на падежа зависи и давността по ценната книга съгласно чл.534 ТЗ. **В този смисъл, ответникът възражава за изтекла в негова полза давност**, като твърди, че дори да се приеме, че е налице редовно предявяване и валидна от външна страна ценна книга, то съгласно чл.487, ал. 1 ТЗ **срокът за предявяване е едногодишен от издаването, а той е изтекъл на 12.12.2012г.**

Отделно от казаното, налице са добавки, които опорочават изцяло записа на заповед и влизат в пряко противоречие с характера му на безусловно обещание за плащане, а именно уговорките относно валидността ѝ и влизането в сила: „ *Този запис на заповед е валиден и е в сила само в случай, че ТБ МКБ Юнион банк предприеме разпоредителни действия с недвижими имоти на „Вижън -11“ ООД, които служат за обезпечение на кредитната линия на „Терра 2000“ ООД отпуснат от ТБ МКБ Юнион банк*“. Това изречение прави ценната книга недействителна. Също така опорочава и каузалното отношение, защото липсва индивидуализация на недвижимите имоти, липсва обозначаване на коя кредитна линия - защото има не един обезпечен с имущество кредит, нито има означение на отпуснатия кредит по каквито и да е критерии, които да го отличат от останалите.

В текста на добавката за каузалното отношение е поставено условие за самото пораждане и за действието на поетото задължение за плащане на определена парична сума по записа на заповед, а то опорочава формата (реквизитите) по чл.535 ТЗ и отрича безусловния характер на поетото задължение за плащане по см. на чл.535, т.2 от ТЗ и чл.455, т.2 от ТЗ. От разпоредбата на чл.535, т.2 ТЗ следва, че законът не допуска задължаването на издателя да е под условие. Щом като има условие, изискването за безусловно плащане не е налице (т.2 от ТР 1 от 28.12.2005г. по т.д. 1/2004г., ОСТК на ВКС) **и записът на заповед е нередовен.**

Отделно от възраженията по повод редовността от външна страна на ценната книга, за да съществува задължение за плащане по каузалното правоотношение, нужно е то да не страда от нищожност. За да настъпи изискуемост на задължението във връзка с каузално правоотношение по записа на заповед, то трябва да е валидно и правнообосновано. То трябва да е валидна сделка между двете дружества, чието изпълнение да е обезпечено чрез издаване на запис на заповед, а то не е.

Ответниковото дружество и ищецът „Вижън -11“ ООД са станали отделни правни субекти след преобразуване в периода 2011 - 2012г. При разпределянето на имотите собственост на компанията-майка, „Вижън - 11“ ООД **получила** в собственост обекти с тежест - ипотека в полза на банка, учредена много години преди преобразуването, за което управителят на „Вижън - 11“ ООД знае много добре, тъй като е била съдружник в преобразуваното дружество. Така че изтегленият кредит обслужва търговската дейност на преобразуваното дружество (тоест и търговските интереси на Д. в качеството му на съдружник) и което не може да се разглежда като поето единствено от „Терра-2000“ ООД въз основа само на съвпадението в наименованията на субектите.

Ипотеката следва имотите, а не собствеността върху ипотекираните имоти.

В тази връзка, дори да е налице обезпечение за чужд дълг (на „Терра - 2000“ ООД след разделянето) и само ако в случай, че се докаже съдебно от ищеца, че каузалната сделка не страда от пороци, то в най-благоприятния за ищеца случай, ответникът би дължал (без това да е признание на иск) сумата, за която са продадени

имотите - собственост на ищцовото дружество, а **не сумата от 290 000 лв.** В ценната книга също липсва клауза за поемане на задължение за заплащане на лихви например, което да обуслови разликата между цена по публичната продажба (188 762,01лв. според посочените единични суми в исковата молба) и 290 000лв.

Ето защо ответникът смята, че няма валидно правно основание да заплати цената на ипотекираните имоти на „Вижън-11“ ООД в случай на публична продажба. При възражението, което прави и във връзка с тълкувателно дело 4/2013 на ВКС, кредиторът ищец е длъжен да докаже съществуването му. Валидна и законосъобразна сделка няма, а не може и да се презюмира такава. Публичната продажба на ипотекирани имоти не е сделка между „Терра-2000“ ООД и „Вижън - 11“ ООД, а реализирано на практика право на ипотекарен кредитор да се удовлетвори с цената на ипотекираните имоти и то стои извън волята на двете дружества.

Във връзка с изложеното, моли да оставите без уважение исковата претенция на ищеца.

Претендира присъждане на направените по делото разноски, в това число и адвокатски хонорар.

Моля да бъде позволено да се сочат и други доказателства и да иска събирането им с различни доказателствени средства.

Уведомявам съда на основание чл. 50 ГПК, че представителят може да бъде намерена по всяко време на адрес гр. Ч.Б., ул. „П.Р.С.“39, който адрес моля да се използва за контакт.

Към отговора са приложени: Екземпляри от отговора на исковата молба и доказателствата за ОС- Плевен и за ответника; План за преобразуване; Протокол от Общо събрание;

С Разпореждане №222/14.09.2021г., съдът е разпоредил на основание чл.372,ал.1 от ГПК препис от отговора на исковата молба да се изпрати на ищеца, на когото е указал за правата му по чл.372,ал.2 от ГПК.

Препис от отговора на исковата молба е връчен на пълномощника на ищеца – адв. Л. Т., на 15.09.2021г. (л.38 от делото). При това положение, 2-седмичният срок за подаване на допълнителна искова молба по чл.372,ал.2 от ГПК, изтича на 29.09.2021г. – сряда, присъствен ден. В законния процесуален срок по делото не е постъпила допълнителна искова молба от ищеца. По-късно е постъпило писмено становище, регистрирано с Вх.№6392/04.10.2021, в което се твърди, че ищецът поддържа исковата молба, а възраженията на ответника, изложени в отговора на същите са неоснователни. Тъй като становището е подадено след изтичането на срока по чл.372, ал.2 от ГПК, същото не може да се третира като допълнителна искова молба.

При тези обстоятелства съдът е приел, че процедурата по размяна на книжа е приключила и с Определение №370/04.11.2021г, постановено по реда на чл.374 от ГПК, е приел писмените доказателства, приложил е ч.гр.д.№554/2021г. по

описа на РС-Червен бряг, допуснал е събиране на други доказателства, обявил проекта за доклад, срещу който не са постъпили възражения и е насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание.(л.40 и сл.)

По делото са проведени две открити съдебни заседания – на 01.12.2021г. и на 19.01.2022г, на които ищецът „ВИЖЪН-11“-ЕООД е представляван от адв. Л. Т. от АК-Плевен, а ответникът – „ТЕРРА-2000“-ООД от адв. Д.Т. и адв. Т.Т. – и двамата от АК-Плевен.

С оглед разпределението на доказателствената тежест и указанията на съда, дадени в проекто-доклада по делото, ищецът е представил следните писмени доказателства: Оригинал на запис на заповед; Два броя постановление на ЧСИ Т.К., рег. №815 на КЧСИ по изп.д.№20168150401093, за възлагане на недвижими имоти, представляващи самостоятелни обекти, получени след разделяне на магазин „Л.“ в гр.Ч.Б., на лицето, обявено за купувач в проведената по делото публична продан; Молба от ПИБ-АД дож ЧСИ Т.К. за образуване на изпълнително производство солидарно срещу „ТЕРРА-2000“-ООД, „ВИЖЪН-11“-ООД, С. Й. В., К. С. Х. и Д. Й. Д., въз основа на която е образувано изп.д.№2016815040194, Изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д.№578/2016г. на РС.-Червен бряг, въз основа на която е образувано същото изпълнително дело.

Адвокат Т. е представила План за преобразуване на „ТЕРРА-2000“-ООД и Договор за овърдрафтен кредит от 17.10.2008г., сключен между кредитора ТБ“МКБ Юнионбанк“-АД и кредитополучателя „ТЕРРА-2000“-ООД.

Горните доказателства са приети от съда с определения, постановени в откритите съдебни заседания.

По време на съдебното дирене и в хода на съдебните прения, страните чрез процесуалните си представители поддържат изразените становища и развиват подробни съображения. Адв. Т. представя и писмени бележки.

Съдът, като обсъди данните по делото, приема за установено следното:

По ДОПУСТИМОСТТА на иска:

Между страните не се спори и съдът приема, че е сезиран с установителен иск, предявен по реда на чл.422 във вр. чл.415,ал.3 във вр. ал.1,т.1 от ГПК за установяване съществуване на вземане, за което по ч.гр.д.№554/2021г. по описа на Районен съд – гр.Червен бряг, е издадена Заповед №282/14.05.2021г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417,т.10 от ГПК - Запис на заповед, издаден на 12.12.2011г. от издателя „ТЕРРА-2000“-ООД, представляван от управителя С. В., авалиран от С. Й. В., Д. Й. Д. и К. С. Х., предявен за плащане на 16.04.2021г.

Съдът намира, че искът е допустим като предявен в едномесечния срок по чл.415,ал.4 от ГПК от съобщението на заявителя за възражението на длъжника, между надлежни страни – заявителя и длъжника в заповедното производство, за установяване съществуването на вземане, за което по ч.гр.д.№554/2021г. по описа на РС-Червен бряг е издадена заповед за изпълнение въз основа на документ по чл.417 от ГПК,

срещу която е подадено възражение от длъжника в срока по чл.414 от ГПК..

Ответникът не прави възражение за недопустимост на иска. Подробни съображения за допустимостта на иска, искът е изложил в Разпореждане №197/02.08.2021г., постановено по настоящето дело, с оглед извършена проверка по чл.130 във вр. чл.377 от ГПК.(л.22 и сл.)

По ОСНОВАТЕЛНОСТТА на иска:

За да се произнесе по основателността на иска, съдът съобрази следното:

С оглед становищата на страните, изразени в писмените изявления и в открито съдебно заседание, и неоспорените писмени доказателства, съдът приема следното:

Безспорни са следните обстоятелства, които се установяват от направените признания:

Издадена по ч.гр.д.№554/2021г. по описа на РС-Червен бряг, Заповед №282/14.05.2021г. за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК – Запис на заповед, с която е разпоредено длъжникът „ТЕРРА-2000“-ООД, ЕИК-*** и седалище в гр.Ч.Б. да заплати на кредитора(заявителя) „Вижън-11“-ООД, ЕИК-***с със седалище в същия град, сумата по запис на заповед от 16.04.2021г. в размер на 2900000лв.(двеста и деветдесет хиляди лв.) ;

Подаване на възражение по чл.414 от ГПК от длъжника – „ТЕРРА-2000“-ООД;

Предявяване на заявителя на установителен иск по реда на чл.422 от ГПК, за установяване съществуване на вземането по издадената заповед за изпълнение, оспорена от длъжника, въз основа на която е образувано настоящето търговско дело..

Спорни са следните въпроси:

Валиден ли е запис на заповед, въз основа на който на основание чл.417 от ГПК е издадена заповед за изпълнение?

Издаден ли е записът на заповед в изпълнение на задължение по каузална сделка ?

Обвързани ли са страните по запис на заповед с каузално правоотношение, какви са правата и задълженията по него и изпълнени ли са същите.

За да се произнесе по спорните въпроси, съдът съобрази следното:

Съгласно т.17 от Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014 г. по т. д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, предмет на делото в производството по [чл.422, ал.1 ГПК](#) при предявен иск за установяване на вземане по запис на заповед, въз основа на който е издадена заповед за незабавно изпълнение в хипотезата на [чл.417, т.9 ГПК](#), е съществуването на вземането, основано на запис на заповед. За това в мотивите на тълкувателното решение е разяснено, че в производството по [чл.422, ал.1 ГПК](#) ищецът - кредитор, който се е снабдил със заповед за изпълнение въз основа на запис на заповед,

доказва вземането си, основано на менителничния ефект - съществуването на редовен от външна страна запис на заповед, подлежащ на изпълнение. Когато ответникът - длъжник се защитава срещу иска с общо оспорване на вземането, без да противопоставя конкретни възражения срещу съществуването му, ищецът - кредитор не е длъжен да сочи основание на поетото със записа на заповед задължение и да доказва възникването и съществуването на каузално правоотношение между него и издателя, по повод или във връзка с което е издаден записът на заповед. Доказването на каузално правоотношение като причина за издаване на записа на заповед е необходимо само в случай на въведени от страните твърдения и възражения за обвързаност на записа на заповед с конкретно каузално правоотношение, от което длъжникът черпи релативни възражения, относими към погасяването на вземането по записа на заповед. В този случай тежестта за доказване на каузалното правоотношение и на обвързаността му със записа на заповед се разпределя в съответствие с общото правило на [чл.154, ал.1 ГПК](#) като всяка от страните доказва фактите, на които основава твърденията и възраженията си и които са обуславящи за съществуването или несъществуването на установяваното в производството по [чл.422, ал.1 ГПК](#) менителнично вземане.

Какви са данните в случая?

В исковата молба, чрез която е предявен искът по [чл.422, ал.1 ГПК](#), ищецът „Вижън-11“-ООД е посочил като основание за възникване на спорното парично вземане запис на заповед, послужил като документ по [чл.417, т.10 от ГПК](#) за издаване на заповедта за изпълнение. Чрез всички писмени и устни изявления (посредством процесуалния представител) изрично заявява, че претендираното вземане произтича от запис на заповед, като сделка с менителничен ефект. Същевременно излага твърдения, които сочат, че записът на заповед обезпечава изпълнение на задължение по каузално правоотношение, без да конкретизира последното и представя доказателства в подкрепа на тези твърдения. Ответникът оспорва валидността на записа на заповед като строго формална сделка, като прави възражение за липса на задължителните реквизити по чл.535 от ТЗ. Не признава наличие на конкретно каузално правоотношение.

Какво се установява от представените доказателства?-Оригиналът на записа на заповед не е представен с исковата молба, но след дадени указания от съда, ищецът е представил същия с изрична молба. Както първоначално представеното копие, така и оригиналът, имат следното съдържание: Наименование“Запис на заповед“; Изявление да се прати определена сума от 290000.00лв на определено лице; Падежът не е в определен ден, а е поставен в зависимост от действия на трето лице ; В текста на документа изрично е записано твърдяното в исковата молба - че записът на заповед е валиден и е в сила, само в случай че ТБ МКБ –Юнион банк предприеме разпоредителни действия с недвижими имоти на „Вижън -11“-ООД, които служат за обезпечение на кредитна линия на „ТЕРРА -2000“-ООД, отпуснат от ТБ МКБ Юнион банк. Следователно, ищецът излага твърдение, че записът на заповед е обвързан с каузално правоотношение, което може да се определи като обезпечаване с имущество на ищеца изпълнение на задължение на ответника към посочената банка. Ответникът оспорва както валидността на записа на заповед като

абстрактна сделка, така и съществуването на задължение по евентуално каузално правоотношение. Пред вид на това, в исковото производство по чл.422 от ГПК трябва да се изследват както валидността на запис на заповед като абстрактна сделка, така и на каузалното правоотношение, с което същият е обвързан.

Записът на заповед е формална, абстрактна сделка, чиято правна уредба се съдържа в Търговския закон(ТЗ), както следва:

Съгласно чл.535 от ТЗ, Записът на заповед съдържа:

1. наименованието "запис на заповед" в текста на документа на езика, на който е написан;
2. безусловно обещание да се плати определена сума пари;
3. падеж;
4. място на плащането;
5. името на лицето, на което или на заповедта на което трябва да се плати;
6. дата и място на издаването;
7. подпис на издателя.

--	--	--	--

Съгласно чл.536 от ТЗ,. (1) Документ, който не съдържа някои от реквизитите, посочени в [чл. 535](#), не е запис на заповед, освен в случаите, определени в ал. 2, 3 и 4.

(2) Запис на заповед, в който не е посочен падежът, се смята платим на предявяване.

(3) Ако не е уговорено друго, мястото на издаването се смята за място на плащането и за местожителство на издателя.

(4) Запис на заповед, в който не е посочено мястото на издаването, се смята издаден в мястото, посочено до името на издателя.

В правната теория не съществува спор, че Записът на заповед е ценна книга, което означава, че материализира в себе си едностранно поемане на задължение за парично плащане без оглед на каузата, която стои извън сделката.

Ответникът обаче оспорва записа на заповед, на който ищецът основава претенцията си, като заявява, че същият не съдържа всички реквизите, посочени в разпоредбата на чл.535 от ТЗ, като изрично акцентира, че същият не отговаря на изискването на безусловно плащане на посочената в него сума, тъй като изрично съдържа клауза(на която се позовава и ищецът) ,че“ 33 е валиден и е в сила само в случай, че ТБ МКБ Юнион банк предприеме разпоредителни действия с недвижими имоти на „Виежън-11“-ООД, които служат за обезпечаване на кредитна линия на „Терра -2000“-ООД, отпуснат

от ТБ МКБ Юнион банк“. Повече от ясно е, че издателят на записа на заповед поставя неговата валидност в зависимост от някакво каузално правоотношение, което не е достатъчно конкретно.

Съдът приема, че от тълкуването разпоредбите на чл.535 и чл.536 от ТЗ, следва, че ако документът, който не съдържа клауза за безусловно обещание на издателя да плати определена сума пари съгласно чл.535,т.2 от ТЗ, не е запис на заповед.

В цитираното по-горе Тълкувателно решение №4/2013г. от 18.06.2014г на ОСГТК на ВКС, с цел защита правата на участниците в гражданския оборот, се застъпва необходимостта от обвързване на записа на заповед с каузалните отношения. Независимо от това в мотивите на решението по т.4д, ВКС приема, че добавката в записа на заповед относно наличието на каузално правоотношение е пречка за издаване на заповед за незабавно изпълнение **само в случай**, че тази добавка отрича безусловния характер на поетото задължение за плащане по смисъла на чл.535 т.2 от ТЗ и чл.455 т.2 от ТЗ.

При това положение с оглед цитираните разпоредби на ТЗ и задължителната съдебна практика, представеният от ищеца документ, озаглавен „запис на заповед“, въз основа на който е издадена заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК, съдържащ добавка, че ЗЗ е валиден след предприемане на разпоредителни действия на конкретна банка с имоти на кредитора, не притежава правния характер на запис на заповед като абстрактна сделка, тъй като добавката отрича безусловния характер на поетото задължение и лишава формалната сделка от задължителен реквизит за валидност – чл.535,т.2 и чл.455,т.2 от ТЗ.

След като приема, че представения от ищеца документ, озаглавен „ЗЗ“, няма характера на ценна книга, поради липса на основен реквизит, посочен в закона, обуславящ неговата действителност, съдът счита, че не следва да разглежда другите възражения на ответника по неговото оспорване – във връзка с падежа, предявяването, погасяване на вземането по давност и пр.

От изложеното е видно, че ищецът като заявител в заповедното производство, не е доказал по отношение на ответника като длъжник, съществуване на вземане по представения запис на заповед, издаден на 12.12.2011г., въз основа на който е издадена заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК в производството по ч.гр.д.№554/2021г. на РС-Червен бряг.Документ, озаглавен “запис на заповед“, който не съдържа задължителен реквизит по чл.535,т.2 от ТЗ не може да ангажира отговорността на издателя без да се изследва наличието на каузално отношение, което евентуално обезпечава.

За да се произнесе дали за ищеца съществува вземане срещу длъжника по каузално правоотношение, съдът съобрази следното:

Ответникът не оспорва, че е подписал представения от ищеца документ със заглавие „запис на заповед“.

От неоспорените писмени доказателства се установява следното: На Общо събрание на съдружниците на „ТЕРРА-2000“-ООД, проведено на 03.10.2011г., е взето

решение за преобразуване чрез отделяне от търговското дружество „ТЕРРА-2000“-ООД със седалище в гр.Ч.Б., на едно ново дружество с ограничена отговорност с наименование „Вижън-11“-ООД, а преобразуващото се дружество остава да съществува и запазва наименованието си „ТЕРРА-2000“-ООД. На същото събрание окончателно е приет плана за преобразуване, съставен на 15.08.2011г.

В Раздел II.1 от Плана за преобразуване е предвидено разпределение на имуществото на преобразуваното дружество „Терра-2000“-ООД (понастоящем ответник) и новосъздаденото дружество „Вижън-11“-ООД(понастоящем ищец), като последният получава следните активи:

Недвижими имоти:Магазин „Л.“ в гр. Ч.Б., подробно описан, от който са обособени три самостоятелни обекти; Магазин „Х.“ в гр.Ч.Б.; Бетонов възел.

Транспортни средства – 4бр. товарни автомобили „Бетоновоз“;

Съоръжения, машини и оборудване, по опис и посочена балансова стойност.

В раздел II.2 е посочено, че новоучреденото дружество „Вижън-11“-ООД придобива в задължение следните пасиви от „ТЕРРА-2000“-ООД:

21.Други резерви в размер на 285 300лв.

2.2. Неразпределена печалба от минали години в размер на 145 180.10лв.

Съгласно раздел III-ти, останалите задължения на „ТЕРАА-2000“-ООД остават в пасива на дружеството и погасяването им ще се извърши от него.

От представения изпълнителен лист №731/28.08.2016г., издаден въз основа на заповед за изпълнение, издадена по ч.гр.д.№578/2016г. по описа на РС-Червен бряг, три търговски дружества „ТЕРРА-2000“-ООД-Ч.Б.(понастоящем ответник),“Тера“-АД-Ч.Б.(неучастващо в делото лице) „Вижън-11“-ООД –Ч.Б.(т.е.ищец понастоящем) и три физически лице, също неучастващи в делото – С. Й. В., К. С. Х. и Д. Й. Д., са осъдени да заплатят солидарно на кредитора „Първа инвестиционна банка-АД, сумата от 431756.58лв., включваща главница от 262473.35лв и договорна лихва от 21540.91лв., наказателна лихва от 145938.31лв., просрочени такси и други по Договор за овърдрафтен кредит №060-47/17.10.2008г. и конкретно посочени анекси към него.

По молба на кредитора, въз основа на изпълнителния лист е образувано изпълнително дело №20168150401093 по описа на ЧСИ Т.К. с район на действие ОС-Плевен, солидарни длъжници по което са: ТЕРРА-2000“-ООД-Ч.Б. (понастоящем ответник),“Тера“-АД-Ч.Б.(неучастващо в делото лице) „Вижън-11“-ООД – Ч.Б.(т.е.ищец понастоящем) и три физически лице, също неучастващи в делото – С. Й. В., К. С. Х. и Д. Й. Д..

От представените два броя постановления на ЧСИ се установява, че два магазина в гр.Ч.Б., собственост на ищеца „Вижън-11-ООД, с наименование „Л.“, образувани от разделяне на три части на един магазин със същото име, са възложени на ЕТ“А.Н.Я.“ със

седалище и адрес на управление в с.***, Община-Ч.Б., обявен за купувач в извършената по делото публична продан. От това следва, че изпълнението е насочено срещу имущество, принадлежащо на ищеца като солидарен длъжник в изпълнителното производство.

От копието- извлечение от Договор за овърдрафтен кредит №060-47/17.10.2008г., се установява, че същият е сключен между кредитора ТБ“МКБ Юнионбанк“-АД и кредитополучателя „ТЕРРА-2000“-ООД с максимален общ размер на кредита от 350000.00лв.(триста и петдесет хиляди лв.) В договора изрично е записано, че няма солидарни длъжници.

От така събраните доказателства, преценени в тяхната съвкупност, се установява, че между страните съществуват никакви имуществени отношения. Не може обаче да се направи извод за произхода на претендираното от ищеца против ответника парично вземане в размер на исковата сума от 290000лв. Не може да се установи връзката на това вземане с изпълнителното производство по изп.д.№20168150401093 по описа на ЧСИ Т.К. с район на действие ОС-Плевен. Изпълнителното дело е образувано въз основа на изпълнителен лист, издаден по заповед за изпълнение срещу шестима солидарни длъжници, между които и страните по делото, и произтича от договор за овърдрафтен кредит №060-47/17.10.2008г. и анекси към него. От копието-извлечение на първоначалния договор се установява, че длъжник по него е първоначалното дружество „ТЕРА-2000“-ООД, преди преобразуването му през 2011г., чрез отделянето на ищеца „Вижън-11“-ООД като ново самостоятелно дружество. В приетия от общото събрание на съдружниците план за преобразуване, чиито клаузи бяха цитирани по-горе, ищецът като новообразувано дружество поема само част от пасивите на „ТЕРА-2000“-ООД, посочени в раздел II.2, както следва: 21.Други резерви в размер на 285 300лв. 2.2. Неразпределена печалба от минали години в размер на 145 180.10лв. Видно е че в плана за преобразуване не е предвидено ищецът „Вижън-11“-ООД да поеме като пасив част от задължението на „ТЕРРА-2000“-ООД по договор за овърдрафтен кредит №060-47/17.10.2008. Напротив в раздел III от плана за преобразуване е записано, че, останалите задължения на „ТЕРРПА-2000“-ООД остават в пасива на дружеството и погасяването им ще се извърши от него.

Следователно, по делото не са събрани доказателства, от които да се установи солидарно задължение на ищеца „Вижън-11“-ООД заедно с ответника „Терра-2000“-ООД и други правни субекти по Договор за овърдрафтен кредит №060-47/17.10.2008., за каквото е издаден изпълнителен лист, образувано е изпълнително дело №20168150401093 по описа на ЧСИ Т.К., по което недвижими имоти, собственост на ищеца са изнесени на публична продан. Възможно е с последващи анекси, ищецът да е поел задължение към банката – вискател, но доказателства за това не са представени.

Мотивиран от изложеното, съдът приема, че в настоящето исково производство, образувано по реда на чл.422 от ГПК, ищецът „Вижън-11“-ООД със седалище в гр.Ч.Б., не е доказал съществуване по отношение на ответника „ТЕРРА-2000“-ООД със седалище в същия град, съществуването на вземане он 290000.00(двеста и деветдесет хиляди лв.), за което е издадена Заповед за изпълнение №282/14.05-2021г. по ч.гр.д.

№554/2021г. по описа на РС-Червен бряг , н както на основание Запис на заповед, издаден на 12.12.2021г. като абстрактна формална сделка с менителничен ефект, така и на някакво каузално правоотношение. Поради това искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода на делото, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника претендираните и доказани разноски за съдебното производство в размер на 7850.00лв.(седем хиляди осемстотин и петдесет лв.) – адвокатско възнаграждение, съгласно списъка по чл.80 от ГПК на л.71 от делото.

По изложените съображения, Плевенският окръжен съд, Търговско отделение, на основание чл. 377 във вр. чл.235 от ГПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като **НЕОСНОВАТЕЛЕН** и **НЕДОКАЗАН**, предявеният от „ВИЖЪН-11“-ООД, ЕИК-***, със седалище и адрес на управление в гр.Ч.Б., ул.“Х.“№*, представлявано от управителя Д. Й. Д., ПРОТИВ „ТЕРРА-2000“-ООД, ЕИК- ***, със седалище и адрес на управление в гр.Ч.Б., „И.К.“, представлявано от управителя С. Й. В., ИСК по чл.422,ал.1 във вр.чл.415,ал.3 във вр. ал.1,т.1 от ГПК, за установяване съществуване на вземане в размер на сумата от 290000.00лв.(двеста и деветдесет хиляди лв.), за което по ч.гр.д.№554/2021г. по описа на РС-Червен бряг е издадена Заповед №282/14.05.2021г. за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417,т.10 от ГПК(запис на заповед), срещу която е подадено възражение по чл.414 от ГПК.

ОСЪЖДА „ВИЖЪН-11“-ООД, ЕИК-***, със седалище и адрес на управление в гр.Ч.Б., ул.“Х.“№*, представлявано от управителя Д. Й. Д. **ДА ЗАПЛАТИ** на „ТЕРРА-2000“-ООД, ЕИК- ***, със седалище и адрес на управление в гр.Ч.Б., „И.К.“, представлявано от управителя С. Й. В., **РАЗНОСКИ** на основание чл.78,ал.3 от ГПК в размер на 7850.00лв.(седем хиляди осемстотин и петдесет лв.)

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд-В. Търново в 2-седмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____